

V Per Granollers

T A

El mínim gest democràtic

La varietat de parers és lògica arreu on hi ha gent que pensa. La varietat de maneres de fer és normal on hi ha diversos temperaments, mentalitats, estils...

En el fur intern cadascú es pensa tenir la raó, però en la convivència ordinària entre ciutadans és fàcil adonar-se que el mateix convenciment de tenir la raó —si bé cadascú amb una opció de color diferent— és comú en la resta de persones del país o d'un grup.

Davant d'aquesta realitat fàcilment constatable s'aixeca la colla dels qui volen imposar llur propi punt de vista, sigui com sigui, amb els procediments que sigui, fins suprimint, silenciament o empresonant els discrepants.

Al seu costat hi ha la colla, sortosament més nombrosa i menys violenta, dels qui estan disposats a acollir els criteris o les solucions que semblin preferibles a la majoria i no volen imposar la pròpia doctrina si no és pel convenciment i l'eloqüència dels fets. Aquesta majoria es pot equivocar, sigui en la tria de línies o de persones, sigui en la manera de dur els projectes a la pràctica.

Per això, com que interessa el bé de la col·lectivitat, la periòdica renovació d'eleccions preveu remeiar els possibles defectes d'enfocament o d'aplicació de les mesures administratives dels afers col·lectius.

Resulta bastant obvi que, a l'hora de treballar, a l'hora d'actuar, cal que hi hagi unitat de direcció si no es volen malmetre energies ni dispersar esforços. Trenta bons músics no tocaran cap simfonia mitjaneta sense una partitura comuna i un director d'orquestra.

En la vida social cal superar la natural varietat i dispersió amb la volguda unitat d'acció de cara a l'eficàcia de la feina.

Contra els qui aspiren a la unitat d'acció imposada des de dalt, els demòcrates respectuosos comprenen que la convivència entre

gent diferent ha de ser resultat d'un equilibri, periòdicament retrobat, periòdicament reafirmat o retocat.

Gràcies als esforços del general Franco i dels seus addictes, avui són poquíssims els ciutadans de l'Estat espanyol que gaudeixin d'experiència democràtica, i perviuen tics d'infantilisme o de salvadorisme providencialista. En conjunt estem aprenent a adquirir el tarannà democràtic, i en aquesta escola hi ha alumnes rebecs i refractaris. Els qui fins ara han dut les regnes del govern de l'Estat no han reeixit massa bé, i els darrers mesos estaven esgotats o desprestigiats els més alts responsables. Encara que tot hagués anat malament, els representants del poble havien estat elegits. Ara es tracta d'instaurar el relleu. Fent sentir el propi parer. Manifestant el propi vot de censura, de confiança, d'esperança, de rebuig, de descontentament... Que els qui ens representin els propers anys se sentin protegits amb un bon coixí de persones que els recolzen i apuntalen, per tal que ells intentin de fer allò que tots anhelen.

A hores d'ara, a Granollers, hi ha vots clars, de persones convençudes, a les quals no fa impacte la propaganda. Hi ha també vots de dubtosos, vots de cansats, vots de desenganyats, vots de passaires... Sobre tots cau i recaurà la responsabilitat del futur que hem de viure. Al costat dels vots ja decidits i d'aquells als quals falta només decantar-se definitivament en una direcció, aquestes ratlles voldrien motivar els indiferents, sacsejar els abúlics, conscienciar els qui es desentenen de la cosa col·lectiva... Voldrien ser una invitació a la participació. Els diversos partits fan la seva propaganda electoral, el butlletí municipal voldria només estimular l'actitud cívica. Perquè el vot pot considerar-se el mínim gest, el mínim esforç d'un esperit democràtic.

Sumari

- 2 El mínimo gesto democrático
- 3 El mínim gest democràtic
- 4 Significació cívica del vot democràtic, Josep Pujades i Antonio Morillas
- 6 Com utilitzar el comprovant de la pròpia inscripció al cens

Més troballes arqueològiques

Professor de guitarra per a l'Escola de Música

7 Projecte de la plaça de Sant Miquel

8 Vols aprendre a fer teatre?, Donat Puig
Sobre el XII Premi de Teatre «Ciutat de Granollers».

9 Inaugurat el Centre de Medicina Esportiva

10 Conceptes clars
No foren rebaixats els impostos

11 Cap principi d'acord
El carrer del Foment
De cent a set

12 Festa de la Guàrdia Urbana
Estrenada la plaça de Can Gili

El mínimo gesto democrático

La variedad de opiniones es lógica allí donde hay gente que piensa. La variedad de formas de actuar es normal donde hay diversos temperamentos, mentalidades, estilos...

En su fuero interno cada cual piensa que tiene la razón, pero en la convivencia ordinaria entre ciudadanos es fácil darse cuenta de que el mismo convencimiento de tener la razón —si bien cada cual con una opción de color distinto— es común al resto de personas del país o de un grupo.

Frente a esta realidad fácilmente constatable se erige la cuadrilla de quienes desean imponer su propio punto de vista, sea como sea, con los procedimientos que sea, incluso suprimiendo, silenciando o encarcelando a los discrepantes.

Junto a ellos está el grupo, felizmente más numeroso y menos violento, de quienes están dispuestos a acoger los criterios o soluciones que juzgue preferibles la mayoría, y no pretenden imponer su propia doctrina si no es por el convencimiento o la elocuencia de los hechos.

Esta mayoría puede equivocarse, sea en la elección de líneas o de personas, sea en la forma de llevar a la práctica los proyectos.

Por eso, puesto que interesa el bien de la colectividad, la periódica renovación de elecciones prevé remediar los posibles defectos de enfoque o de aplicación de las medidas administrativas de los asuntos colectivos.

Resulta bastante obvio que, llegado el momento de trabajar, de actuar, es preciso que exista unidad de dirección si no se quiere desaprovechar energías ni dispersar esfuerzos. Treinta buenos músicos no tocarán sinfonía alguna que sea pasable sin una partitura común y un director de orquesta. En la vida social hay que superar la natural variedad y dispersión mediante una querida unidad de acción para lograr la eficacia del trabajo.

Contra quienes aspiran a la unidad de acción impuesta desde arriba, los demócratas respetuosos comprenden que la convivencia entre

gentes distintas tiene que ser resultado de un equilibrio, periódicamente reencontrado, periódicamente reafirmado o retocado. Gracias a los esfuerzos del general Franco y de sus adictos, son hoy poquísimos los ciudadanos del Estado español que posean experiencia democrática, y perviven tics de infantilismo o de salvadorismo providencialista. Estamos aprendiendo a adquirir, en conjunto, el talante democrático, y a esta escuela asisten alumnos rebeldes y refractarios. Quienes hasta ahora han llevado las riendas del gobierno del Estado no han tenido demasiado acierto, y en los últimos meses se hallaban agotados o desprestigiados los más altos responsables. Aunque todo hubiese funcionado mal, estos representantes del pueblo habían sido elegidos. Se trata ahora de instaurar el relevo. Haciendo sentir el propio parecer. Manifestando el propio voto de censura, de confianza, de esperanza, de rechazo, de descontento... Que quienes nos representen en los próximos años se sepan arropados por un buen respaldo de personas que les asisten y les apoyan, a fin de que ellos intenten llevar a cabo lo que todos anhelan.

En estos momentos, en Granollers, hay votos claros, de personas convencidas, a quienes no hace mella la propaganda. Existen también votos de vacilantes, votos de cansados, votos de desengañados, votos de pasotas...

Sobre todos cae y recaerá la responsabilidad del futuro que hemos de vivir. Junto a los votos ya decididos y a los de aquellos a los que falta sólo inclinarse definitivamente en una dirección, estas líneas quisieran motivar a los indiferentes, zarandear a los abúlicos, concienciar a quienes se desentienden de lo colectivo... Quisieran ser una invitación a la participación.

Los diversos partidos hacen su propaganda electoral, el boletín municipal pretende sólo estimular la actitud cívica. Puesto que el voto puede considerarse el mínimo gesto, el mínimo esfuerzo de un espíritu democrático.

Granollers Informatiu n.º12, octubre 1982

Publicació de l'Ajuntament de Granollers
 Edita: Gabinet de premsa
 Director: Alvar Maduell
 Composició: J. Cabot
 Dipòsit Legal: B-13957-80

«Granollers Informatiu» butlletí municipal, té un tiratge oscil·lant entre 7.000 i 11.000 exemplars, i no sempre podrà distri-

buir-se a totes les cases per problemes de pressupost. Les persones o entitats especialment interessades a rebre'l, són pregades de demanar-lo.

2 E
 3 E
 4 S
 d
 A
 6 C
 c
 c

2. Els joves, segurament, conformen la franja de la societat més afectada per l'atur (més d'un milió de joves de menys de 25 anys es troben sense feina). És per això que la situació actual de crisi fa que la joventut es trobi sense una perspectiva seriosa de futur, i que davant d'aquesta perspectiva poc favorable, es pugui optar per l'actitud de **no fer res**.

Nosaltres pensem, però, que els joves que sens dubte són un sector dinàmic de la societat, poden sentir-se atrets per un programa real de **canvi**, en el que s'estableixin mesures concretes sobre foment de treball pel jovent, sobre la transformació del sistema educatiu i sobre l'aprofitament del temps lliure, lligat a programes culturals i esportius.

3. En primer lloc, voldria dir que els petits sectors de l'exèrcit, alenats per persones cívils d'ideologia clarament ultradretana, que intenten capgirar el sistema lliurement escollit pel poble i basat en la convivència, en el pluralisme i en el mutu respecte, demostren tenir molt poc respecte pel poble espanyol.

Tenim la impressió que, basats en no se sap ben bé quins interessos, voldrien convertir-nos, de ciutadans d'un país lliure, en súbdits.

Finalment, pensem que l'actual govern d'UCD ha estat incapaç de descobrir i investigar tota la trama de cívils que va escalfant caps, manipulant situacions i capgirant informació, i es aquí on es troba el planter dels aixecaments que fins ara s'han produït.

4. Donat el potencial humà i econòmic que té avui Catalunya, pensem que l'aportació que els socialistes catalans podem fer a un govern socialista a nivell de l'Estat, ha de ser cabdal. El programa que aportem no es basa en objectius de creixement i benestar econòmic com:

- creació d'ocupació
- millorament de la productivitat
- modernització del país
- racionalització de les relacions industrials,

sinó que es conjuga amb mesures per a millorar la qualitat de vida dels ciutadans i per assolir un major grau de justícia i llibertat, estructurant de manera definitiva l'Estat de les autonomies, projecte històric que pot constituir, a judici nostre, la millor garantia de l'autonomia de Catalunya.

5. La realització d'un projecte de canvi real de la nostra societat exigeix justament una ferma acció de govern, que oferim en el nostre projecte, la col·laboració decisiva dels ciutadans i llur participació en l'esforç comú que ara tenim plantejat. Com en altres moments de la història, el nostre poble s'ha de situar davant d'aquest procés d'il·lusió i de transformació col·lectiva i esdevenir un factor decisiu del canvi.

Josep PUJADAS I MASPONS

Grup Municipal Socialista

• **Una masiva participación electoral es el signo de conexión entre los electores y las diferentes opciones políticas. Sólo es posible esta conexión, si las ofertas políticas se sitúan en la realidad práctica de la vida misma, ofreciendo soluciones viables a los muchos problemas individuales y colectivos que tiene planteados la sociedad.**

• **No sabe duda que también una importante motivación a la participación es la confianza y credibilidad de las instituciones democráticas entre la sociedad. En este sentido es fácil comprender que los jóvenes no se sienten tan motivados como todos deseáramos. Para ellos, que son el sector social más sensible, no ha habido soluciones, sólo promesas. Han sido los grandes olvidados de la política oficial, víctimas de las terribles tragedias que acompañan a la crisis económica y ante la que se encuentran indefensos por la mutilación de ilusiones que les ocasionan las enormes dificultades de emancipación económica.**

• **En cuanto a los permanentes intentos involucionistas, son la expresión de nostálgicas vocaciones tercermundistas, que nos convierten en la vergüenza de los pueblos civilizados. Esperamos que la profesionalidad y la vocación democrática de la mayoría de las fuerzas armadas acabarán por conseguir la institución militar que el gran pueblo español merece, superando de una vez por todas el concepto de «república bananera» que de nosotros tienen en el mundo.**

• **La aportación del PSUC al gobierno que surja de las urnas el próximo 28-O será prioritariamente el apoyo a todas las iniciativas tendentes a consolidar el sistema de libertades, porque, mientras la democracia se encuentre amenazada, no será posible acometer con éxito las soluciones que requieren los graves problemas políticos, sociales, económicos, culturales, etc, que padecemos.**

• **Por último, nuestra petición a los ciudadanos de Granollers es que hagan uso masivo de su derecho al voto, identificándose con ofertas políticas responsables y progresistas. Será una valiosa aportación a la consolidación del sistema democrático, único medio a través del cual acabaremos consiguiendo la justicia social y el progreso que la dignidad del pueblo merece.**

Antonio MORILLAS

Grup Municipal Comunista

Significació cívica del vot democràtic

Amb el propòsit de motivar i fomentar l'actitud cívica de votar en la imminència de les properes eleccions, l'adjunt qüestionari va ser presentat a diversos consellers dels quatre grups municipals, per tal que cadascun oferís als ciutadans el propi punt de vista.

Malgrat la inicial acollida, el representant d'UCD va declinar la contestació d'aquest qüestionari, i també els representants de Convergència i Unió, amb posterioritat, van voler fer constar en l'acta de la Comissió Municipal Permanent, celebrada el dia 11 d'octubre, que no contestarien el qüestionari presentat per entendre que el butlletí municipal havia de tenir una altra finalitat, «com és la d'informar sobre els problemes administratius de l'Ajuntament, i no per a ésser un Butlletí Polític», segons el text de l'acta.

Per aquesta raó són publicades en aquest número les respostes del partit socialista i del partit comunista, i hi són absents les d'UCD i de Convergència i Unió.

-
- 1.— Com interpretaria el vostre partit una votació massiva i un elevat grau d'abstenció?
  - 2.— Els sectors joves, se senten més motivats que els madurs a exercir el dret democràtic del vot?
  - 3.— Com valoreu els repetits intents militars d'estrancar per la força les institucions democràtiques?
  - 4.— Quina és l'aportació específica del vostre partit de cara a un govern satisfactori de l'Estat espanyol?
  - 5.— Quines concretes indicacions faríeu als ciutadans de Granollers en la imminència de les eleccions d'enguany?
-

1. Una votació masiva es podria interpretar, des d'un punt de vista estrictament de partit democràtic, com una reafirmació que el nostre poble vol viure en pau i en democràcia enfront dels qui no respecten la voluntat ni els desitjos populars.

Des del punt de vista de partit socialista, i en al mesura que rebéssim la confiança majoritària del poble, caldria interpretar-ho com a un desig de participació i d'intervenció directa en l'esperança que pot representar el canvi i com un desig exprés de fer-nos un bon servei a nosaltres mateixos.

Per contra, un elevat grau d'abstenció s'interpre-

taria com:

- una **acceptació** resignada de l'estat actual de les coses: atur, crisi, injustícia, desigualtats.
- seria tant com no fer res, acceptant el que es pateix i convertint en actes inútils les nostres queixes i crítiques.

Hem de tenir clar que amb l'abstenció no se soluciona res, perquè a la fi **tots** som beneficiaris o perjudicats de les decisions que es prenen en el govern, i qui no participa i no fa possible amb el seu vot que les coses canviïn, no té llavors un **dret** moral de protestar.

Projecte de la plaça de Sant Miquel

El ple municipal extraordinari, celebrat el passat dia 27 de setembre, acceptà per unanimitat el dictamen que proposava l'aprovació inicial del projecte d'urbanització de la plaça de Sant Miquel. El pressupost de les obres puja 10.766.659 pessetes.

L'espai on es construirà la plaça era fa uns anys un descampat, i foren els veïns que l'adecentaren i l'urbanitzaren en primera instància (GRANOLLERS INFORMATIU, n. 8). El projecte no intenta oblidar ni destruir allò fet desinteressadament pel veïnat, sinó solidificar-ho i ampliar-ho mitjançant una urbanització global i planificada tècnicament.

El projecte pretén ordenar, al barri de Sant Miquel, un espai públic

que havia estat llargament reivindicat pels veïns, urbanitzat per iniciativa privada i amb pocs mitjans, i que seguirà conservant la seva finalitat de punt de trobada, de joc i d'esbarjo. Sense les històriques pressions dels veïns i de llur associació, potser no es podria donar ara aquest nou pas, si bé tampoc no seria ideal perpetuar la situació actual.

La plaça de Sant Miquel, situada en una zona on acaba el casc urbà

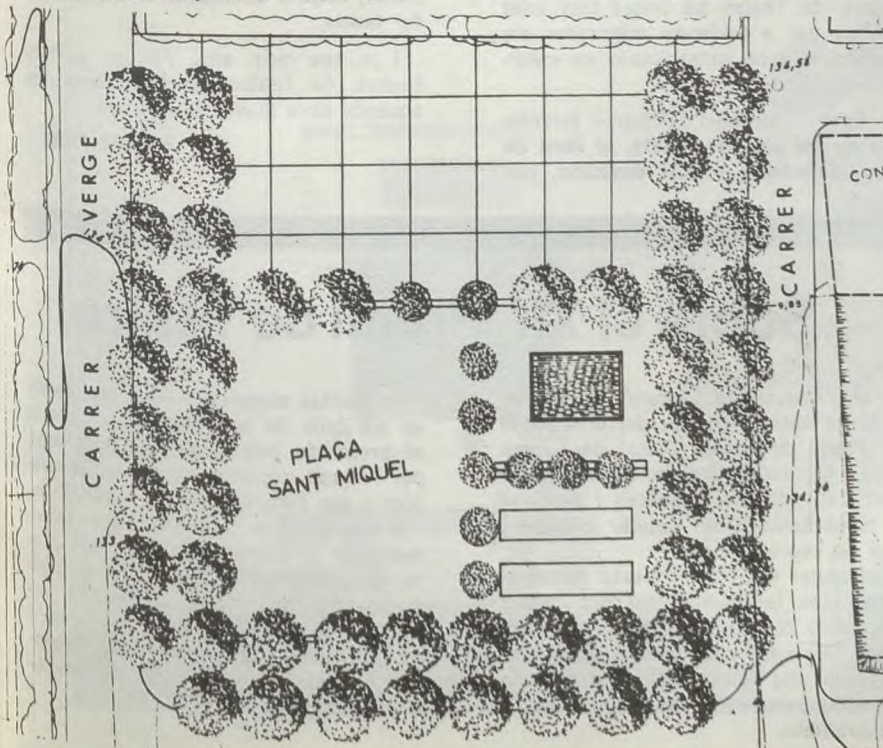
i comencen els terrenys agrícoles i industrials de Granollers, limita amb el col·legi Joan Solans i amb l'antiga indústria Roca-Umbert. Aquests elements i els carrers que conflueixen a l'indret, amb l'única perllongació del camí ral que porta a Palou, han configurat els trets principals de la nova ordenació.

Per a ús exclusiu de vianants s'ha recuperat el tram del carrer de Mallorca, que esdevindrà part integrant de la plaça, i que constarà de tres sectors. El primer, el pati del col·legi, d'ús esportiu, que actualment no s'integra a la plaça, si bé es procurarà que la divisió física no sigui molt marcada. El segon serà una franja pavimentada, amb tractament de plaça urbana, i amb quadrícules adients. El tercer sector serà de jardí, amb zona de jocs creatius per a infants, zona de pistes de petanca i zona de repòs amb una petita bassa.

Un passeig d'ombra perimetral conferirà unitat al conjunt. Són previstes dues fileres d'arbres, probablement oms i desmais. Ha estat adequadament estudiat l'enllumenat, i és prevista la instal·lació de bancs, de papereres i d'una font.

De cara a l'esdevenidor de la plaça cal afegir que l'Ajuntament gestiona la cessió de part dels terrenys de l'antiga indústria Roca-Umbert, els quals serien incorporats a la plaça, si s'assolia l'acord.

Es previst que les obres d'acondicionament de la nova plaça puguin iniciar-se abans de la fi de l'any 1982.

Més troballes arqueològiques

Segons indica una nota que va difondre l'àrea d'Arqueologia del Museu de Granollers, recentment han estat trobades d'altres restes romanes al terme de Granollers, restes que confirmen l'antigor i la importància de la nostra ciutat.

La citada nota diu que el dia 27 de setembre van aparèixer unes restes arqueològiques a les obres

de construcció d'un edifici amb aparcament al carrer de Catalunya. Fou localitzada una sepultura d'inhumació amb *tegulae* (teules) d'època romana. La citada àrea d'Arqueologia apunta, amb les lògiques reserves i esperant confirmació de les conclusions que s'estan duent a terme, que es tractaria d'un enterrament d'època romana tardana,

possiblement del segle IV o V després de Crist, i que formaria part d'un conjunt d'altres sepultures situades a les rodalies. Destaca la citada nota la bona col·laboració proporcionada a aquesta troballa pels propietaris de l'edifici en construcció i les facilitats que han donat als excavadors del Museu de Granollers.

Professor de guitarra per a l'Escola de Música

El dia 22 de setembre, a l'Ajuntament de la ciutat, va tenir lloc una reunió del Patronat de l'Escola Municipal de Música, en el curs de la qual fou ratificada la designació del notable músic Josep Joan Henríquez i Brito com a professor de guitarra de l'Escola Municipal, segons l'elecció feta per part del tribunal qualificador de concurs-oposició convocat amb aquesta finalitat.

El guitarrista Josep Joan Henríquez té el títol de professor superior de guitarra pel Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona. Després d'haver tocat cinc anys al Quartet Tarragó, del qual és membre fundador, d'ençà de l'any 1976 continuà la seva carrera artística com a solista.

Ha estat deixeble de Gracià Tarragó i d'Eduardo Sáinz de la Maza. Actualment és un dels joves concertistes hispànics més conegut internacionalment, i ha actuat a Espanya, França, Bèlgica, Itàlia, Luxemburg, Suïssa, Àustria, Holanda, Anglaterra, Dinamarca, Noruega, Hongria, Polònia, Iugoslàvia, Israel, Rússia, Estats Units i Canadà.

L'any 1979 va traslladar-se a residir a Dinamarca i el 1982 a Estats Units, on ha ocupat la càtedra de guitarra al Músic and Arts Institute of San Francisco (Califòrnia).

Domina un ampli i interessant repertori que inclou els més importants períodes i estils de la guitarra clàssica, enriquit amb les seves pròpies transcripcions i composicions, i per obres que li han estat dedicades per compositors contemporanis.

Josep Joan Henríquez començà a donar classes de guitarra en l'Escola Municipal de Música de Granollers aquest mes d'octubre.

COM UTILITZAR EL COMPROVANT DE LA PRÒPIA INSCRIPCIÓ AL CENS

Si es vota personalment

El comprovant permet de conèixer l'emplaçament del col·legi electoral i el número de mesa on correspon votar, a part de guanyar temps en el moment de votar, pel fet de poder indicar el full i el número d'ordre del cens en què cadascú consta.

A més del comprovant caldrà portar el carnet d'identitat o un altre document suficientment acreditatiu de la pròpia personalitat.

Si es vota per correu

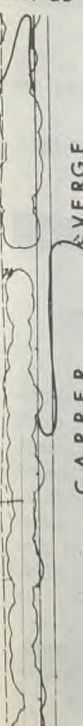
Qui prevegui que el dia 28 d'octubre no serà a Granollers, o bé que no disposarà de temps per anar a votar, per tal de fer-ho haurà de seguir les següents instruccions:

1. — Procurar-se les paperetes escollides, una per al Congrés i una altra per al Senat, així com els sobres corresponents, i el sobre que indica la mesa on ha de votar. Tot aquest material pot recollir-se a la Junta Electoral de Zona (Jutjats, planta baixa), de 10 a 14 i de 16 a 20 hores.

2. — Introduir dins l'últim sobre els sobres amb les paperetes corresponents; el comprovant de la pròpia inscripció al cens, tramès per l'Ajuntament; i una fotocòpia del propi carnet d'identitat.

3. — Tancar el sobre i enviar-lo per correu amb la suficient antelació.

L'espai era fa un foren els i l'urbania (GRA 8). El pr ni destr dament p ho i am banitzaci nicament El pro barri de

VERGE
CARRER

Inaugurat el Centre de Medicina Esportiva

Dissabte, dia 9 d'octubre, a les pistes municipals d'atletisme, va tenir lloc la inauguració del Centre de Medicina Esportiva, dedicat exclusivament a l'esport i als esportistes, com el seu nom ja indica. Aquest Centre depèn del Patronat Municipal d'Esports, i com a municipal pot considerar-se que és un dels primers de Catalunya i d'Espanya.

A l'acte van assistir l'alcalde, Rafael Ballús, el representant de la Generalitat, Jaume Bellavista, els consellers municipals Anna M. Palé, Antoni Cornellàs i Amadeu Castellano, a més de nombrosos invitats, representants o relacionats amb algun grup o sector esportiu de la ciutat i de la comarca.

Va prendre la paraula, en primer lloc el regidor delegat d'Esports, Amadeu Castellano, que comentà la necessitat i finalitat del Centre. Seguidament intervingué el metge Manuel Balcells, responsable del Centre, el qual comentà les relacions de la medicina i la salut amb l'esport, i indicà que el Centre, destinat tant als esportistes escolars com a atletes de selecció, tindria missió terapèutica, orientativa, assistencial, d'higiene i d'urgències en primera instància.

Parlà després el gerent del Patronat Municipal d'Esports Santi Jané, el qual subratllà la importància del control mèdic en els esportistes, i afegí que amb aquest Centre Granollers s'acostava a Europa. El seu funcionament s'anirà perfilant a través de convenis i contactes amb clubs, particulars, escoles...

Jaume Bellavista, per la Generalitat, manifestà la seva satisfacció per poder assistir a un semblant acte, i glosà elogiosament el lloc de preferència que Granollers ocupa dins l'esport català, així com allò que cal fer encara per esdevenir model.

Finalment l'alcalde Ballús, abans de fer girar la clau per obrir la porta de les instal·lacions del Centre de Medicina Esportiva, digué que valia la pena assistir a actes com aquest, malgrat

fos un tic del país rondinar per tot allò que no funciona prou bé. Elogià la col·laboració entre Generalitat i Ajuntament i comentà que l'esport facilita la cultura a totes les capes de la població, començant des dels infants. Augurà que fos la col·laboració entre el Patronat d'Esports i els clubs de Granollers la bona línia a seguir.

Oberts els locals per l'alcalde Ballús, els assistents van poder visitar les habitacions de consulta i els aparells instal·lats, així com contemplar una detinguda experiència amb un jove atleta sotmès a l'examen del cicloergòmetre.

Fou repartit un full del Patronat Municipal d'Esports, on s'expliquen els objectius i missions del Centre de Medicina Esportiva, i en darrer lloc els assistents van participar d'un refrigeri.

Vols aprendre a fer teatre?

El propassat dia 4 d'octubre varen començar al Centre de Teatre de Granollers, dependent del Patronat Municipal de Cultura, els cursos d'art dramàtic, que duraran fins al 4 de juny del proper any 1983. Enguany hi ha sis cursos: interpretació, pantonímia i clown, dansa contemporània, expressió oral, espai escènic i figurisme, i màscares i gegants. Resultaria molt llarg explicar en què consisteixen cada un i les seves assignatures, però, resumint, es pot dir que totes les activitats, que a hores d'ara ja s'estan desenvolupant al centre, estan pensades de cara a formar l'actor tant físicament com mentalment. Un bon equip de professors —alguns d'ells ex-alumnes del centre— seran els encarregats que tot marxi com cal.

L'assistència a aquests cursos —que varen néixer juntament amb el Centre de Teatre, gràcies a l'Ajuntament, la temporada 78-79— és bastant nombrosa. Per exemple, el curs passat desfilaren pel centre, arran d'aquests curssets, 63 persones, una quantitat que a judici del coordinador Martí-Blanché —Heber per mot— està força bé.

—I a part d'aquestes 63 persones —continua l'Heber— han passat pel centre 77 persones més, en diferents activitats de poca durada que s'han anat fent.

Aquest any, el preu que s'ha pagat pel curs d'interpretació, que és el més llarg —28 hores setmanals— ha estat de 12.000 pessetes per tot l'any. I per primera vegada, en els quatre anys de vida del Centre, s'ha produït un fet que ens relata amb alegria l'Heber.

—Fins ara —diu—, no havíem posat una edat mínima per a poder matricular-se al centre, doncs solia venir gent més o menys gran. Però aquest any s'ha donat la felicitosa circumstància que ens han vingut nois de dotze i tretze anys, alguns d'ells acom-

panyats dels seus pares, dient que volien aprendre a fer teatre.

És doncs, per això, que la gent del Centre de Teatre ha posat una edat mínima per a poder-se matricular als curssets, que ha estat fixada en catorze anys.

—Però —continua l'Heber— intentarem de fer alguns curssets, al llarg de l'any, d'iniciació a l'art dramàtic, per

tal que aquests nois que varen tornar a casa amb el cap baix, després de la titànica labor de convèncer els seus pares, puguin començar a aprendre a fer teatre.

I ja, res més, sinó desitjar sort al Centre de Teatre de Granollers en aquesta seva quarta temporada.

DONAT PUIG

Sobre el XII Premi de Teatre

Per l'Associació Cultural de Granollers ha estat convocat darrerament el XII Premi de Teatre Ciutat de Granollers - Memorial Gregori Resina, dotat amb mig milió de pessetes i destinat a obres teatrals en català, inèdites i mai no representades.

En donar notícia d'aquesta convocatòria, dins la seva edició del passat dia 29 de setembre, el diari «El Periódico» feia notar que aquest premi, dotat amb mig milió, era «patrocinat per el Departamento de Cultura de la Generalitat».

La veritat completa —que pot llegir-se als fulls de convocatòria— és que el premi és patrocinat, conjuntament, per l'altitud departament de la Generalitat i per l'Ajuntament de Granollers.

I pot afegir-se que l'actual recolzament de la Generalitat a aquest premi va produir-se en bona part gràcies al prestigi que havia aconseguit durant la bona colla d'anys que només fou patrocinat pel municipi de Granollers, i també a les gestions de Gregori Resina.

A
Ballú
tat,
muni
nella
nomb
relac
espo
Va
el re
Cast
i fina
tervi
respe
ment
la sa
Cent
esco
tindr
assis
prim

Cap principi d'acord

A primera plana del número 175 de «Plaça Gran», corresponent al dia 24 de setembre de 1982, un informador anònim afirmava que: «L'Ajuntament de Granollers, la Central Sindical de CC.OO. i l'INEM... podrien haver arribat a un principi d'acord, per la utilització de l'edifici del carrer Girona conegut com l'AISS». Un cop formulada aquesta afirmació, el setmanari esmentat començava a distribuir els diversos llogaters imaginaris en les distintes dependències de l'edifici, del carrer de Girona.

Contra aquest notable esforç d'interpretació, mancat de prou base real, cal puntualitzar que:

1.— Voluntat de l'Ajuntament de Granollers és recuperar la titularitat completa de l'esmentat edifici, com sigui que la legislació vigent sobre els anys transcorreguts d'ençà de la cessió dels terrenys sense que hagin mantingut el destí previst ho justifica.

2.— Malgrat determinades conver-

ses amb autoritats administratives d'àmbit estatal o provincial, no s'ha aconseguit cap inici d'acord sobre el tema indicat.

3.— La utilització de fórmules tan vaporoses com «...podrien haver arribat a un principi d'acord...», per tal fer circular temes i pressionar amb secrets desigs o secrets temors, no afavoreix pas la seriosa informació dels lectors.

Dies després d'haver estat desmentit el suposat acord, el número 178 de «Plaça Gran» tornava a insistir, a primera plana, en la seva existència, argumentant a base d'unes obres clandestines que l'INEM havia iniciat dins de l'edifici.

El mateix setmanari informava—sense potser adonar-se que la mateixa notícia buidava de tota força el seu argument— que tan bon punt l'alcalde Ballús va assabentar-se que allí s'hi feien obres, ordenà la seva suspensió per manca de la preceptiva llicència municipal.

D'haver existit un acord, ni l'alcalde hagués tingut una sorpresa en saber que es feien obres, ni segurament l'organisme estatal les hagués iniciat sense el corresponent permís municipal, ni s'haguessin hagut de suspendre.

Reivindicar com a «majoritàriament certa» la «informació» proporcionada per «Plaça Gran» a la portada del seu número 175, equivaldria a dir que l'alcalde, agafat de sorpresa, suspèn unes obres que ignorava per provar que hi havia un previ acord.

Més aviat demostra que no hi havia acord saber que l'alcalde, tan bon punt li notifiquen que es fan obres sense permís, les mana suspendre. Un molt feble principi d'acord, evidentment.

La situació actual, en resum, és que l'Ajuntament reclama la titularitat total de la finca on és l'edifici de l'AISS, i que no estaria tancat a estudiar propostes de cara a facilitar locals a les centrals sindicals implantades a Granollers.

El carrer del Foment

Josep Mas, al número 336 de «Revista del Vallés», corresponent al 25 de setembre passat, parlava del mal estat del paviment del carrer de Foment, situació ben lamentable i òbvia. Allò que no s'adiu en una revista d'informació local és la frase: «Por el momento no tenemos noticia que se incluya en ningún plan de pavimentación o de reparación», com sigui que el nom d'aquest carrer és inclòs en la llista corresponent al pla d'inversions municipal de 1982.

Una revista d'informació sembla que hauria d'informar i no pas desinformar els ciutadans, i la llista dels carrers a arranjat en el pla de 1982 és pública i a disposició del públic. També es troba, evidentment, a disposició dels informadors que es vulguin documentar i escriure amb coneixement de causa.

Com a complement de les dades conegudes pot afegir-se que el ple municipal celebrat el passat dia 14 d'oc-

tubre va procedir a l'aprovació inicial del projecte de repavimentació i altres millores del carrer del Foment, i les obres hi podrien començar abans d'acabar-se l'any.

És veritat que s'ha donat prioritat a la repavimentació d'altres carrers de la ciutat, però tothom entén que esdevé impossible fer totes les reparacions pendents alhora, i que entre els carrers projectats en el pla citat, uns han passat davant i uns altres vénen després.

De cent a set

La revista «Publijordi», en el seu número 4, corresponent al 27 de setembre i 3 d'octubre, en la seva secció Noticias, publicava que les obres de reurbanització de la Plaça d'en Perpiñà tenen «un presupuesto superior a los 100 millones de pesetas».

Aquesta mateixa xifra errònia i desorbitada va ser difosa per «El Periódico» del dia 23 de setembre: «El coste total del proyecto está evaluado en cien millones de pesetas...».

La realitat és que el projecte de reurbanització de la plaça d'en Perpi-

nyà fou adjudicat, en el Ple municipal del passat 27 de juliol, per uns set milions de pessetes—exactament 7.698.870'40 pessetes— a l'empresa Construcciones Llistuella, S. A.

De cent a set, la distància del salt és llarguíssima...

Una mica de polèmica

Conceptes clars

L'editorialista de «Revista del Vallés», al número 337, corresponent al 2 d'octubre de 1982, contesta el text titulat **Mala imatge**, enviat per l'Ajuntament de Granollers, i que rectificava determinats punts d'un anterior editorial.

En aquest nou editorial, que millora de to i duu el títol de **Buen humor y servicio a la verdad** hi ha elements positius i elements negatius que val la pena de destacar en un esforç de diàleg constructiu i civilitzat. Anem per punts:

1.— Va ser positiva la publicació sencera de la rèplica, i és positiu el lloc destacat que ocupà.

2.— És positiva l'apel·lació al bon humor, ja des del títol, perquè allà on hi ha bon humor hi sol haver sentit de l'humor, i fer servir l'humor denota intel·ligència.

3.— No és positiu, en canvi, afirmar que el castellà és l'«idioma de todos», per entendre que el castellà és l'idioma dels castellans i no és bo que els el prenguin com a propi els qui no ho són, encara que l'entenguin o el facin servir.

4.— No és positiu escriure que l'«escrito municipal se produce en términos peyorativos y despectivos», sense dir com, quins i quan.

5.— No és positiu que l'editorialista de «Revista del Vallés» consideri haver demostrat fets que mai no ha demostrat o que li han estat desmentits. Confondre els propis parers, els propis desigs o les pròpies apreciacions amb fets demostrats seria una penosa il·lusió òptica.

6.— És ben positiu declarar «evidente la falta de una gestión municipal a la altura de las necesidades, y que antes bien existía». Molt positiu, però com a «chiste». Deu haver estat escrit per allò de contribuir a «conservar todos el buen humor». Sobretot la sortida del «antes» és genial. I molt graciosa.

7.— No és positiu difondre que l'Ajuntament «aplica una tasa por ocupación de aceras en las obras que es diez veces superior a la legal», com sigui que no hi ha cap més taxa legal que la marcada per l'ordenança municipal, i aquesta ordenança és l'aplicada a Granollers.

8.— No és positiu i més aviat lamentable que l'editorialista de «Revista del Vallés» hagi fet servir tantes vegades la paraula **pamflet** i derivades i ara no la tingui o no la trobi als seus diccionaris. El diccionari normatiu de Pompeu Fabra, en canvi, parla d'escrits «en què s'ataca violentament

algú o alguna cosa», i també s'hauria pogut consultar amb profit.

9.— Ben positiu, però, és que l'editorialista renunciï a la parauleta «pamflet» que diverses vegades havia aplicat al butlletí municipal de Granollers. Moltes gràcies.

10.— És molt positiu, finalment, que l'editorialista de «Revista del Va-

llés» faci el propòsit d'utilitzar en l'esdevenidor un llenguatge correcte en l'exercici de la crítica municipal. «Y lo haremos en un lenguaje correcto...».

Amb el temps —curt— que portem de democràcia, i amb el temps —llarg— que portem de cultura occidental, ja és hora. Ja seria hora. Amb llenguatge correcte i amb conceptes clars.

No foren rebaixats els impostos

En la seva edició del passat dia 3 d'octubre, «El Correo Catalán» afirmava en un seu titular: «Rebajan los impuestos a los payeses de Palou», atribuint aquesta suposada rebaixa a un determini de l'Ajuntament de Granollers, com a contrapartida del qual l'alcalde els hauria «pedido que retiren las pancartas de protesta contra su persona...».

Res de tot això no és prou exactament veritat. En la reunió celebrada el dia 27 de setembre passat entre representants de l'Ajuntament de Granollers i de l'Associació de Veïns de Sant Julià de Palou, va arribar-se a les següents conclusions, degudament signades:

1.— La dita Associació de Veïns es comprometia a recomanar als afectats que, en l'espai de pocs dies, paguessin els rebuts pendents corresponents als anys 1979 i 1980, els quals no seran pas objecte de cap bonificació o rebaixa —contra allò que afirmava la notícia—, per tal com amb una colla de mesos d'anterioritat ja foren beneficiats amb una reducció del 75 % o del 50 %.

2.— La mateixa Associació es va comprometre a retirar les pancartes que encara seguien penjades al barri, i això per tal de poder dialogar sense cap pressió exterior contra una de les parts, i no pas «a canvi» de la suposada bonificació.

3.— La mateixa Associació de Veïns va fer-se càrrec de confeccionar la llista de persones que viuen exclusivament de l'agricultura o de la ramaderia i una altra dels qui exploten finques com a activitat complementària.

4.— Serà creada una comissió mixta que proposarà una bonificació generalitzada per a persones incloses en les dues anteriors llistes, comissió que també resoldrà dubtes i conflictes que eventualment es puguin plantejar.

Saltant a un altre tema, en la mateixa notícia citada es deia que el darrer ple municipal havia augmentat l'impost de plus-vàlua, en alguns casos fins al 100 %. Allò que va aprovar-se va ser una nova zonificació del territori municipal, estructuració que en algunes de les zones sí que representarà un fort increment, però en altres no, i en alguna fins representant una sensible rebaixa.

A P
«Plaça
de s
anòni
de G
CC.O
bat a
litzac
coneg
lada
esme
diver
distin
carre
Co
preta
cal p
1.
Gran
comp
sigui
els
cess
mant
2.

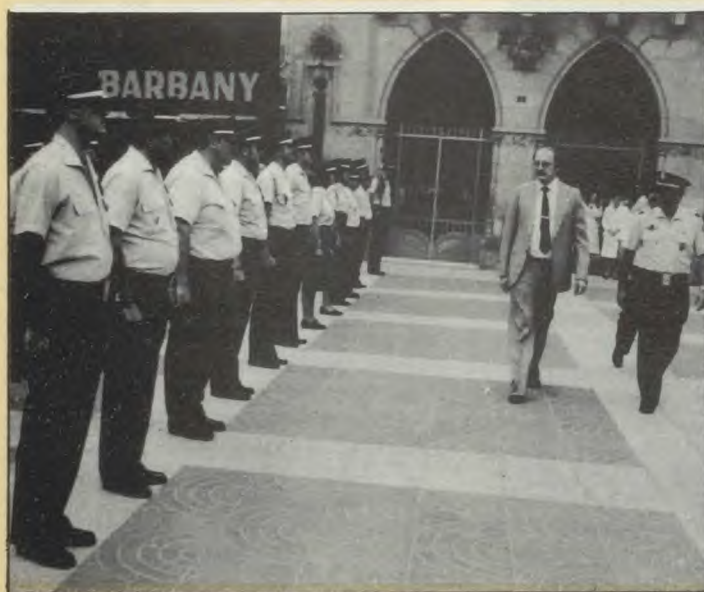
Jo
vista
de
esta
men
Allò
form
men
cluy
ción
el n
llista
mun

L
men
bre
Not
reun
piny
a l

Estrenada la plaça de Can Gili

El dia 25 de setembre va ser inaugurada la plaça de Can Gili (al barri que anteriorment s'anomenava Finsobe), amb assistència de les autoritats de l'Ajuntament. Granollers disposa ja d'un altre bon espai obert, a disposició del veïnat. (Fotos Nogués)

(Foto Joan Mas)

Festa de la Guàrdia Urbana

Diversos actes van celebrar-se enguany en ocasió de la festa de sant Rafael, patró de la Guàrdia Urbana. Ja el dia 26, a la plaça de la Porxada, hi van haver jocs infantils i el primer concurs de majorettes.

El dia 28, a la tarda, es van celebrar els dos primers partits del torneig quadrangular de futbol sala, entre els equips representatius de la Guàrdia Urbana, dels funcionaris de l'Ajuntament, del Consistori i de la Brigada d'obres.

L'endemà, 29, dia de la festivitat, després d'una mis-

sa a la parròquia de Sant Esteve, va haver-hi parada i revista del personal i vehicles de la Guàrdia Urbana a la plaça de la Porxada, i a continuació un molt concorregut vi d'honor a la sala d'actes de l'Ajuntament.

A la tarda van jugar-se els dos darrers partits del torneig de futbol, el qual acabà amb el triomf de l'equip de la Brigada d'obres, si bé la copa guanyada, amb senyal d'amistat, fou cedida a la Guàrdia Urbana, per ser la seva festa.

Finalment, al vespre, va coronar-se la festivitat amb un animat sopar de germanor.